

Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės**SUSITARIMAS****dėl perdavimo tvarkos tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Islandijos bei Norvegijos**

EUROPOS SĄJUNGA

ir

ISLANDIJOS RESPUBLIKA

bei

NORVEGIJOS KARALYSTĖ,

toliau – Susitariančiosios Šalys,

NORĖDAMOS pagerinti Europos Sąjungos valstybių narių ir Islandijos bei Norvegijos teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose nepažeidžiant asmens laisvės apsaugos taisyklių,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad dabartiniai Susitariančiųjų Šalių santykiai reikalauja glaudaus bendradarbiavimo kovojant su nusikalstamumu,

IŠREIKŠDAMOS abipusį pasitikėjimą Susitariančiųjų Šalių teisinių sistemų struktūromis ir funkcionavimu bei visų Susitariančiųjų Šalių gebėjimu užtikrinti teisingą bylos nagrinėjimą,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Islandija ir Norvegija išreiškė savo pageidavimą sudaryti susitarimą, kuris joms leistų paspartinti priemones, susijusias su įtariamųjų ir nuteistųjų perdavimu tarp jų ir Europos Sąjungos valstybių narių, ir taikyti perdavimo tarp jų ir valstybių narių tvarką,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Europos Sąjunga taip pat mano, jog yra pageidautina turėti tokį galiojantį susitarimą,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad dėl to būtų tikslinga nustatyti tokios perdavimo tvarkos sistemą,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad visos valstybės narės ir Norvegijos Karalystė bei Islandijos Respublika yra daugelio ekstradicijos srityje priimtų konvencijų šalys, įskaitant 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvenciją dėl ekstradicijos ir 1977 m. sausio 27 d. Europos konvenciją dėl kovos su terorizmu. Šiaurės valstybės turi vienodus ekstradicijos įstatymus su bendra ekstradicijos sąvoka,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad bendradarbiavimo pagal 1995 m. kovo 10 d. ES konvenciją dėl supaprastintos ekstradicijos tvarkos ir 1996 m. rugsėjo 27 d. ES konvenciją dėl ekstradicijos lygis turėtų būti išlaikytas, jei jo negalima padidinti,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad sprendimams dėl arešto orderio vykdymo, kaip apibrėžta šiame Susitarime, turi būti taikoma pakankama kontrolė, o tai reiškia, kad valstybės, kurioje prašomas perduoti asmuo buvo areštuotas, teisminė institucija turėtų priimti sprendimą dėl jo perdavimo,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad centrinių institucijų vaidmuo vykdamas arešto orderį, kaip apibrėžta šiame Susitarime, turėtų apsiriboti praktine ir administracine pagalba,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad šiame Susitarime gerbiamos pagrindinės teisės ir visų pirma Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija.

Šis Susitarimas netrukdo valstybei taikyti savo konstitucinių nuostatų dėl tinkamo proceso, laisvės jungtis į asociacijas, spaudos laisvės ir laisvės reikšti savo mintis bei įsitikinimus kitose žiniasklaidos priemonėse ir dėl laisvės kovotojų,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad joks asmuo neturėtų būti perduotas valstybei, kurioje jam gresia mirties bausmė, jis gali patirti kankinimų arba kitokią nežmonišką ar žeminantį elgesį ar būti taip baudžiamas,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad visos valstybės narės yra ratifikavusios 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvenciją dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu, asmens duomenys, tvarkomi pagal šį Susitarimą, turėtų būti apsaugoti, vadovaujantis minėtos konvencijos principais,

SUSITARĖ:

1 SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

Objektas ir tikslas

1. Siekdamas patraukti baudžiamojon atsakomybėn ar vykdyti bausmę, Susitariančiosios Šalys pagal šio Susitarimo nuostatas išpareigoja gerinti perdavimą tarp valstybių narių ir Norvegijos Karalystės bei Islandijos Respublikos, atsižvelgdamos į 1996 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių sąlygas kaip į būtiniausius reikalavimus.

2. Susitariančiosios Šalys išpareigoja pagal šio Susitarimo nuostatas užtikrinti, kad ekstradicijos tarp valstybių narių ir Norvegijos Karalystės bei Islandijos Respublikos sistema būtų grindžiama perdavimo mechanizmu pagal arešto orderį laikantis šio Susitarimo sąlygų.

3. Šis Susitarimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus Europos žmogaus teisių konvencijoje, arba, kai yra vykdomas valstybės narės teisminės institucijos, Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje nurodytus principus.

4. Jokia šio susitarimo nuostata neturėtų būti aiškinama kaip draudžianti atsisakyti perduoti asmenį, dėl kurio buvo išduotas šiame Susitarime arešto apibrėžtas orderis, kai yra priežasčių remiantis objektyviais kriterijais manyti, kad minėtas arešto orderis yra išduotas, siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn ar jį bausti dėl jo lyties, rasės, religijos, etninės kilmės, pilietybės, kalbos, politinių įsitikinimų ar seksualinės orientacijos, arba kad to asmens padėtis gali būti pažeista dėl bet kurios iš tų priežasčių.

2 straipsnis

Sąvokos

1. Susitariančiosios Šalys – Europos Sąjunga ir Norvegijos Karalystė bei Islandijos Respublika.

2. Valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė.

3. Valstybė – valstybė narė, Norvegijos Karalystė arba Islandijos Respublika.

4. Trečioji valstybė – valstybė, kuri nėra 3 dalyje apibrėžta valstybė.

5. Arešto orderis – teisminis sprendimas, kurį išduoda valstybė, kad kita valstybė areštuotų ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant jį patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę, arba sprendimą dėl įkalinimo.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Arešto orderis gali būti išduotas už veikas, baustinas pagal išduodančiosios valstybės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 12 mėnesių, arba, kai paskirta bausmė arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas – ne mažiau kaip keturi mėnesiai.

2. Nepažeidžiant 3 ir 4 dalių, perdavimui taikoma sąlyga, pagal kurią veikos, dėl kurių išduotas arešto orderis, yra laikomos nusikalstamomis veikomis pagal vykdančiosios valstybės teisę, kad ir kokia būtų veikos sudėtis ar kaip ji būtų apibūdinama.

3. Atsižvelgiant į 4 straipsnį, 5 straipsnio 1 dalies b–g punktus, 6, 7 ir 8 straipsnius, valstybė jokių atvejų neatsisako vykdyti arešto orderio, išduoto dėl elgesio asmens, kuris padeda bendro tikslo siekiančiai asmenų grupei padaryti vieną ar kelias terorizmo nusikalstamas veikas, nurodytas Europos konvencijoje dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose ir 2002 m. birželio 13 d. Pamatinio sprendimo dėl kovos su terorizmu 1, 2, 3 ir 4 straipsniuose, neteisėtos prekybos narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis arba nužudymo, sunkaus kūno sužalojimo, žmonių grobimo, neteisėto laisvės atėmimo, įkaitų ėmimo ir išžaginimo veikas, už kurias numatyta ne mažiau kaip 12 mėnesių didžiausia laisvės atėmimo bausmė arba įkalinimas, net ir tais atvejais, kai tas asmuo pats tiesiogiai nedalyvauja darant nusikalstamą veiką ar veikas; jo pagalba yra tyčinė ir teikiama taip pat žinant, kad jo dalyvavimas padės vykdant nusikalstamą susivienijimo veiklą.

4. Norvegija ir Islandija bei ES bet kurios iš savo valstybių narių vardu gali pateikti deklaraciją, kad remiantis abipusiškumo principu dvigubo baudžiamumo sąlyga, nurodyta 2 dalyje, netaikoma esant toliau nurodytoms sąlygoms. Už šias nusikalstamas veikas, jei išduodančiojoje valstybėje už jas baudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – ne mažiau kaip treji metai, ir laikantis jų apibrėžimo išduodančiosios valstybės teisėje, taikomas perdavimas pagal arešto orderį atsižvelgiant į šio Susitarimo reikalavimus ir netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo:

- dalyvavimas nusikalstamame susivienijime,
- terorizmas,
- prekyba žmonėmis,
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
- neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis,
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
- korupcija,
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos,
- nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas,
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas,
- kompiuteriniai nusikaltimai,
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis ir veislėmis,
- pagalba neteisėtai atvykti į šalį ir apsigyventi joje,
- nužudymas, sunkus sveikatos sužalojimas,
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
- žmonių pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas,
- rasizmas ir ksenofobija,
- organizuotas arba ginkluotas apiplėšimas,
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius,
- apgaulė,
- reketavimas ir turto prievartavimas,
- gaminių klastojimas ir piratavimas,
- administracinių dokumentų klastojimas ir prekyba jais,
- mokėjimo priemonių klastojimas,
- neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
- neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis,
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- išžaginimas,
- tyčinis padegimas,
- Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai,
- neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas,
- sabotžas.

4 straipsnis

Arešto orderio privalomo nevykdymo pagrindai

Valstybės nustato prievolę vykdančiajai teisminei institucijai atsisakyti vykdyti arešto orderį šiais atvejais:

- 1) jei nusikalstamai veikai, dėl kurios išduotas arešto orderis, vykdančiojoje valstybėje taikoma amnestija, kai persekiojimas už tokios nusikalstamos veikos padarymą priklausė tos valstybės jurisdikcijai pagal jos baudžiamąją teisę;
- 2) jei vykdančiajai teisminei institucijai yra pranešta, kad prašomam perduoti asmeniui trečiojoje valstybėje dėl tos pačios veikos yra priimtas galutinis teismo sprendimas, jei skyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta arba tuo metu atliekama, arba pagal bausmę paskyrusios valstybės teisę negali būti atliekama;
- 3) jei asmuo, kuriam taikomas arešto orderis, dėl savo amžiaus pagal vykdančiosios valstybės teisę negali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn už veikas, kurių pagrindu yra išduotas arešto orderis.

5 straipsnis

Kiti arešto orderio nevykdymo pagrindai

1. Valstybės gali nustatyti prievolę ar galimybę vykdančiajai teisminei institucijai atsisakyti vykdyti arešto orderį šiais atvejais:

- a) jei vienu iš 3 straipsnio 2 dalyje nurodytų atvejų veika, dėl kuriuos išduotas arešto orderis, nėra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės teisę; tačiau negalima atsisakyti vykdyti arešto orderio, susijusio su mokesčiais ar rinkliavomis, muitais ir valiutų keitimu, remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokie patys mokesčiai ar rinkliavos arba tokios pačios mokesčius, rinkliavas, muitus ir valiutų keitimą reglamentuojančios taisyklės, kokios yra numatytos išduodančiosios valstybės teisėje;
- b) kai asmuo, kuriam taikomas arešto orderis, vykdančiojoje valstybėje yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn už tą pačią veiką, dėl kurios išduotas arešto orderis;
- c) kai vykdančiosios valstybės teisminės institucijos yra nusprendusios netraukti baudžiamojon atsakomybėn už nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas arešto orderis, arba sustabdyti teismo procesą, arba kai prašomam perduoti asmeniui kurioje nors valstybėje už tą pačią veiką yra priimtas galutinis teismo sprendimas, ir dėl to teismo procesas toliau negali būti vykdomas;
- d) kai pagal vykdančiosios valstybės teisę prašomą perduoti asmenį patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba nubausti draudžia įstatymas, ir veikos priklauso tos valstybės jurisdikcijai pagal jos pačios baudžiamąją teisę;
- e) jei vykdančiajai teisminei institucijai yra pranešta, kad prašomam perduoti asmeniui trečiojoje valstybėje dėl tų pačių veikų yra priimtas galutinis teismo sprendimas, jei skyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta arba tuo metu atliekama, arba pagal bausmę paskyrusios šalies teisę nebepali būti atliekama;
- f) jei arešto orderis yra išduotas, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, kai prašomas perduoti asmuo yra vykdančiojoje valstybėje arba yra jos pilietis ar gyventojas, ir toji valstybė imasi vykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo pagal savo vidaus teisę;
- g) kai arešto orderis yra susijęs su nusikalstamomis veikomis, kurios:
 - i) pagal vykdančiosios valstybės teisę laikomos įvykdytomis visiškai arba iš dalies vykdančiosios valstybės teritorijoje arba tokiai teritorijai prilyginamoje vietoje; arba
 - ii) yra įvykdytos ne išduodančiosios valstybės teritorijoje, o vykdančiosios valstybės teisė neleidžia traukti baudžiamojon atsakomybėn už tokias nusikalstamas veikas, kai jos yra įvykdytos ne jos teritorijoje.

2. Kiekviena valstybė Tarybos generaliniam sekretoriatui praneša, pagal kurį iš 1 dalyje nurodytų nevykdymo pagrindų ji nustatė prievolę savo vykdančiajai teisminei institucijai prievolę atsisakyti vykdyti arešto orderį. Generalinis sekretoriatas pateikia gautą informaciją visoms valstybėms ir Komisijai.

6 straipsnis

Išimtis dėl politinės nusikalstamos veikos

1. Negali būti atsisakoma vykdyti remiantis tuo, kad vykdančioji valstybė nusikalstamą veiką gali laikyti politine nusikalstama veika, su politine nusikalstama veika susijusia nusikalstama veika ar nusikalstama veika, padaryta dėl politinių motyvų.

2. Tačiau Norvegija ir Islandija bei Europos Sąjunga bet kurios iš savo valstybių narių vardu gali pateikti deklaraciją, kad 1 dalis bus taikoma tik tada, kai bus susijusi su:

- a) Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose nurodytomis nusikalstamomis veikomis;
 - b) nusikalstamais susitarimais ir susivienijimais, kurių veikla atitinka 3 straipsnio 3 dalyje nurodytą elgesio apibūdinimą, kai kėsiniama padaryti vieną ar daugiau nusikalstamų veikų, nurodytų Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose;
- ir
- c) 2002 m. birželio 13 d. Pamatinio sprendimo dėl kovos su terorizmu 1, 2, 3, ir 4 straipsniais.

3. Jei arešto orderį išduoda valstybė, kuri pateikė deklaraciją, nurodytą 2 dalyje, arba valstybė, kurios vardu tokia deklaracija pateikta, arešto orderį vykdančioji valstybė gali taikyti abipusiškumo principą.

7 straipsnis

Išimtis dėl pilietybės

1. Negali būti atsisakoma vykdyti remiantis tuo, kad prašomas perduoti asmuo yra vykdančiosios valstybės pilietis.

2. Norvegija ir Islandija bei Europos Sąjunga bet kurios iš valstybių narių vardu gali pateikti deklaraciją, kad piliečiai nebus perduodami arba kad perdavimas bus leistinas tik tam tikromis nurodytomis sąlygomis.

3. Jei arešto orderį išduoda valstybė, kuri pateikė deklaraciją, nurodantį 2 dalyje, arba valstybė, dėl kurios tokia deklaracija pateikiama, kita valstybė, vykdydama arešto orderį, gali taikyti abipusės sąžiningumo principą.

8 straipsnis

Išduodančiosios valstybės suteikiamos garantijos ypatingais atvejais

Vykdančiajai teisminei institucijai vykdančiam arešto orderį gali būti taikomi šie reikalavimai:

- 1) kai arešto orderis yra išduotas siekiant įvykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, priimtą *in absentia*, jei asmuo nebuvo pašauktas į teismą asmeniškai ar kitaip informuotas apie teismo posėdžio datą ir vietą, ir dėl to sprendimas buvo priimtas *in absentia*, perdavimui gali būti taikomas reikalavimas, kad išduodančioji teisminė institucija asmeniui, kuriam taikomas arešto orderis, tinkamai užtikrintų galimybę prašyti persvarstyti bylą išduodančiojoje valstybėje ir dalyvauti teisme;
- 2) jei už nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas arešto orderis, baudžiama laisvės atėmimu iki gyvos galvos arba įkalinimu iki gyvos galvos, minėto arešto orderio vykdymui gali būti taikomas reikalavimas, kad išduodančioji valstybė pateiktų tinkamas, vykdančiosios valstybės manymu, garantijas, kad ji persvarstys skirtą bausmę ar kitokią priemonę gavusi prašymą arba ne vėliau kaip po 20 metų, arba skatins taikyti malonės suteikimą, kurio asmuo turi teisę prašyti pagal išduodančiosios valstybės teisę arba praktiką, siekdamas, kad tokia bausmė arba priemonė nebūtų vykdoma;
- 3) kai asmuo, kuriam taikomas arešto orderis, siekiant jį patraukti baudžiamajon atsakomybėn, yra vykdančiosios valstybės pilietis arba gyventojas, perdavimui gali būti taikomas reikalavimas, kad apklausus asmenį jis būtų grąžintas vykdančiajai valstybei ir ten atliktų išduodančiojoje valstybėje jam skirtą laisvės atėmimo bausmę arba įvykdytų sprendimą dėl įkalinimo.

9 straipsnis

Kompetingų teisminių institucijų nustatymas

1. Išduodančioji teisminė institucija – išduodančiosios valstybės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga išduoti arešto orderį.
2. Vykdančioji teisminė institucija – vykdančiosios valstybės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga vykdyti arešto orderį. 38 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo metu teisingumo ministras gali būti paskirtas

kompetentinga institucija vykdyti arešto orderį, neatsižvelgiant į tai, ar pagal tos valstybės vidaus teisę teisingumo ministras yra teisminė institucija.

3. Susitariančiosios Šalys viena kitą informuoja apie jų kompetentingas institucijas.

10 straipsnis

Kreipimasis į centrinę instituciją

1. Susitariančiosios Šalys gali pranešti viena kitai apie kiekvienos valstybės, paskyrusios tokią instituciją, centrinę instituciją, arba, jei tai numato atitinkamos valstybės teisinė sistema, kelias centrines institucijas, kurios padėtų kompetentingoms teisminėms institucijoms.
2. Tai atlikdamos Susitariančiosios Šalys gali nurodyti, kad dėl atitinkamų valstybių vidaus teisminės sistemos sąrangos ypatybių centrinė institucija (institucijos) yra atsakinga už administracinį arešto orderių perdavimą ir priėmimą bei už visą kitą su jais susijusį oficialų susirašinėjimą. Tokie nurodymai yra privalomi visoms išduodančiosios valstybės institucijoms.

11 straipsnis

Arešto orderio turinys ir forma

1. Arešto orderio turinyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama šio Susitarimo priede nustatyta forma:
 - a) prašomo perduoti asmens tapatybė ir pilietybė;
 - b) išduodančiosios teisminės institucijos pavadinimas, adresas, telefono ir fakso numeriai bei elektroninio pašto adresas;
 - c) vykdytino teismo sprendimo įrodymas, arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo sprendimas, kuriam taikomi 2 ir 3 straipsniai;
 - d) nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija, ypač atsižvelgiant į 3 straipsnį;
 - e) aplinkybių, kuriomis nusikalstama veika buvo padaryta, aprašymas, ypač laikas, vieta, prašomo perduoti asmens dalyvavimo padarant nusikalstamą veiką laipsnis;
 - f) skirta bausmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, arba pagal išduodančiosios valstybės teisę skirto už tokią nusikalstamą veiką bausmių ribos;
 - g) jei įmanoma, kitos nusikalstamos veikos aplinkybės.

2. Arešto orderis turi būti išverstas į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų. Sudarant šį Susitarimą ar vėliau kuriuo nors metu bet kuri Susitariančioji Šalis gali pateikti deklaraciją, kad ji pripažins vertimą į vieną ar daugiau valstybės valstybinių kalbų.

2 SKYRIUS

PERDAVIMO TVARKA

12 straipsnis

Arešto orderio perdavimas

1. Kai perduoti prašomo asmens vieta yra žinoma, išduodančioji teisminė institucija arešto orderį gali perduoti tiesiai vykdančiajai teisminei institucijai.
2. Bet kuriuo atveju išduodančioji teisminė institucija gali nuspręsti paskelbti perduoti prašomo asmens paiešką Šengeno informacinėje sistemoje (SIS).

Tokia paieška skelbiama pagal asmenų paiešką Šengeno informacinėje sistemoje perdavimo tikslais reglamentuojančios Europos Sąjungos teisės atitinkamas nuostatas. Paieška Šengeno informacinėje sistemoje kartu su 11 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija yra tolygi arešto orderiui.

3. Pereinamuoju laikotarpiu, kol SIS bus pajėgi perduoti visą 11 straipsnyje apibūdintą informaciją, paskelbta paieška yra tolygi arešto orderiui tol, kol vykdančioji teisminė institucija gauna deramos ir tinkamos formos originalą.

13 straipsnis

Išsami arešto orderio perdavimo tvarka

1. Jei išduodančioji teisminė institucija nežino kompetentingos vykdančiosios teisminės institucijos, ji pateikia reikiamą užklausimą, kad gautų tokią informaciją iš vykdančiosios valstybės.
2. Jei negalima pasitelkti SIS paslaugų, išduodančioji teisminė institucija gali kreiptis į Tarptautinės kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą), kad ši perduotų arešto orderį.
3. Išduodančioji teisminė institucija arešto orderį gali išsiųsti bet koku saugiu būdu, kuriuo galima gauti raštą tokiomis sąlygomis, kurios leidžia išduodančiajai valstybei nustatyti jo autentiškumą.
4. Visi sunkumai dėl visų arešto orderio vykdymui reikalingų dokumentų perdavimo ar autentiškumo dalyvaujančių teisminių institucijų sprendžiami tiesiogiai arba tam tikrais atvejais dalyvaujant valstybių centrinėms institucijoms.

5. Jei institucija, kuri gauna arešto orderį, yra nekompetentinga imtis dėl jo veiksmų, ji tą arešto orderį automatiškai persiunčia savo valstybės kompetentingai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai teisminei institucijai.

14 straipsnis

Prašomo perduoti asmens teisės

1. Kai prašomas perduoti asmuo areštuojamas, vykdančioji kompetentinga teisminė institucija pagal savo nacionalinę teisę informuoja tą asmenį apie arešto orderį, apie jo turinį, taip pat apie galimybę sutikti būti perduotam išduodančiajai teisminei institucijai.
2. Prašomas perduoti asmuo, kuris yra areštuojamas vykdamas arešto orderį, pagal vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę turi teisę į advokato ir vertėjo pagalbą.

15 straipsnis

Asmens laikymas laisvės atėmimo vietose

Kai asmuo areštuojamas pagal arešto orderį, vykdančioji teisminė institucija pagal vykdančiosios valstybės teisę nusprendžia, ar prašomą perduoti asmenį reikėtų laikyti laisvės atėmimo vietoje. Asmuo pagal vykdančiosios valstybės vidaus teisę gali būti bet kuriuo metu laikinai paleistas, jei minėtos valstybės kompetentinga institucija imasi visų, jos nuomone, reikalingų priemonių užtikrinti, kad asmuo nepasislėptų.

16 straipsnis

Sutikimas būti perduotam

1. Jei areštuotasis asmuo nurodo, kad jis sutinka būti perduotas, tas sutikimas ir prireikus aiškus teisės į 30 straipsnio 2 dalyje nurodytą „specialiąją taisyklę“ atsisakymas duodamas vykdančiajai teisminei institucijai pagal vykdančiosios valstybės vidaus teisę.
2. Kiekviena valstybė patvirtina priemones, kurios yra būtinos užtikrinti, kad sutikimas ir prireikus 1 dalyje nurodytas atsisakymas būtų duodamas taip, kad būtų aišku, jog asmuo juos duoda savo noru visiškai suvokdamas jų pasekmes. Tuo tikslu prašomas perduoti asmuo turi teisę turėti advokatą.
3. Sutikimas ir tam tikrais atvejais 1 dalyje nurodytas atsisakymas fiksuojamas oficialiu įrašu vykdančiosios valstybės vidaus teisės nustatyta tvarka.

4. Sutikimo paprastai negalima atšaukti. Kiekviena valstybė gali numatyti, kad sutikimas ir prirėkus atsisakymas gali būti atšauktas pagal jos vidaus teisėje galiojančias taisykles. Šiuo atveju, nustatant 20 straipsnyje nurodytus terminus, į laikotarpį nuo sutikimo dienos iki jo atšaukimo dienos neatsižvelgiama. Pateikdamos 38 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą Norvegija ir Islandija bei Europos Sąjunga bet kurios iš jos valstybių narių vardu gali pateikti deklaraciją, kurioje nurodoma, kad jos pageidauja pasinaudoti šia galimybe, nurodoma tvarka, pagal kurią sutikimą galima atšaukti, bei tos tvarkos pakeitimai.

17 straipsnis

Prašomo perduoti asmens apklausa

Kai areštuotas asmuo nesutinka būti perduotas, kaip nurodyta 16 straipsnyje, jis turi teisę būti išklaustas vykdančiosios teisminės institucijos pagal vykdančiosios valstybės teisę.

18 straipsnis

Sprendimas dėl perdavimo

1. Vykdančioji teisminė institucija, laikydamasi šiame Susitarime nustatytų terminų ir sąlygų, nusprendžia, ar asmuo turi būti perduotas.
2. Jei vykdančioji teisminė institucija mano, kad išduodančiosios valstybės praneštos informacijos nepakanka sprendimui dėl perdavimo priimti, ji paprašo skubiai pateikti būtiną papildomą informaciją, ypač susijusią su 4–6, 8 ir 11 straipsniais, ir atsižvelgdama į tai, kad reikia laikytis 20 straipsnyje nustatytų terminų, gali nustatyti terminą, iki kurio ji turi gauti tokią informaciją.
3. Išduodančioji teisminė institucija gali bet kuriuo metu vykdančiajai teisminei institucijai nusiųsti bet kokią papildomą naudingą informaciją.

19 straipsnis

Sprendimas esant keliems prašymams

1. Jei tam pačiam asmeniui Europos arešto orderį ar arešto orderį išdavė dvi ar daugiau valstybių, sprendimą, kurį arešto orderį vykdyti, priima vykdančioji teisminė institucija, deramai atsižvelgdama į visas aplinkybes, ypač santykinę nusikalstamų veikų sunkumą, jų padarymo vietą, atitinkamas arešto orderių datas ir tai, ar orderis išduotas siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn ar vykdyti laisvės atėmimo bausmę, ar sprendimą dėl įkalinimo.
2. Spręsdama dėl 1 dalyje nurodytų pasirinkimo galimybių, valstybės narės vykdančioji teisminė institucija gali prašyti Eurojusto patarimo.

3. Esant arešto orderio ir kurios nors trečiosios valstybės pateikto ekstradicijos prašymo kolizijai, sprendimą dėl to, ar pirmenybę suteikti arešto orderiui ar ekstradicijos prašymui, priima vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija, deramai atsižvelgdama į visas aplinkybes, ypač į aplinkybes, nurodytas 1 dalyje ir taikytinoje konvencijoje.

4. Šis straipsnis nepažeidžia valstybių išipareigojimų pagal Tarptautinio baudžiamojo teismo statutą.

20 straipsnis

Sprendimo dėl arešto orderio vykdymo priėmimo terminai ir tvarka

1. Arešto orderis nagrinėjamas ir vykdomas skubos tvarka.
2. Tais atvejais, kai prašomas perduoti asmuo sutinka būti perduotas, galutinis sprendimas dėl arešto orderio vykdymo turėtų būti priimtas per 10 dienų nuo tokio sutikimo davimo.
3. Kitais atvejais sprendimas dėl arešto vykdymo turėtų būti priimtas per 60 dienų nuo prašomo perduoti asmens arešto.
4. Kai ypatingais atvejais arešto orderio įvykdyti per 2 ir 3 dalyse nurodytus terminus negalima, vykdančioji teisminė institucija nedelsdama apie tai praneša išduodančiajai teisminei institucijai ir nurodo tokio uždelimo priežastis. Tokiu atveju terminą galima pratęsti dar 30 dienų.
5. Europos Sąjunga bet kurios iš valstybių narių vardu šio susitarimo 38 straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo pateikimo metu gali pateikti deklaraciją, kurioje nurodoma, kokiais atvejais netaikomos 3 ir 4 dalys. Norvegija ir Islandija gali taikyti abipusisškumo principą atitinkamų valstybių narių atžvilgiu.
6. Kol vykdančioji teisminė institucija dėl arešto orderio nėra priėmusi galutinio sprendimo, ji užtikrina, kad būtų užtikrinamos efektyviam asmens perdavimui būtinos esminės sąlygos.
7. Atsisakius vykdyti arešto orderį, visais atvejais privaloma nurodyti atsisakymo priežastis.

21 straipsnis

Padėtis iki sprendimo priėmimo

1. Kai arešto orderis yra išduotas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn, vykdančioji teisminė institucija turi:
 - a) arba sutikti, kad prašomas perduoti asmuo būtų išklaustas pagal 22 straipsnį;
 - b) arba sutikti laikinai perduoti prašomą perduoti asmenį.

2. Laikinojo perdavimo sąlygos ir trukmė nustatomos abipusiu išduodančiosios ir vykdančiosios teisminių institucijų susitarimu.

3. Laikinojo perdavimo atveju asmeniui turi būti suteikta galimybė grįžti į vykdančiąją valstybę, kad dalyvautų su jo perdavimo tvarka susijusiuose svarstymuose.

22 straipsnis

Asmens išklausymas iki sprendimo priėmimo

1. Teisminė institucija prašomą perduoti asmenį išklauso kartu su jam padedančiu asmeniu, paskirtu pagal prašančio perduoti teismo valstybės teisę.

2. Prašomas perduoti asmuo išklausomas pagal vykdančiosios valstybės teisę, laikantis išduodančiosios ir vykdančiosios teisminių institucijų abipusiu susitarimu nustatytų sąlygų.

3. Kompetentinga vykdančioji teisminė institucija, siekdama užtikrinti tinkamą šio straipsnio ir nustatytų reikalavimų taikymą, gali paskirti kurią kitą savo valstybės teisminę instituciją dalyvauti prašomo perduoti asmens išklausyme.

23 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

1. Kai prašomas perduoti asmuo naudojami kokia nors privilegija ar imunitetu, susijusiais su teisingumu ar vykdymu vykdančiojoje valstybėje, 20 straipsnyje nurodyti terminai nepradedami skaičiuoti, jei vykdančiajai teisminei institucijai nėra pranešta, kad privilegijos ar imuniteto yra atsisakyta; tuomet terminai pradėti skaičiuoti nuo tokio pranešimo dienos.

2. Vykdančioji valstybė užtikrina, kad asmeniui nustojus naudotis tokia privilegija ar imunitetu, būtų užtikrinamos efektyviam perdavimui būtinos esminės sąlygos.

3. Kai teisė atsisakyti privilegijos ar imuniteto priklauso kuriai nors vykdančiosios valstybės institucijai, vykdančioji teisminė institucija paprašo, kad toji institucija nedelsdama įgyvendintų savo įgaliojimus šiuo klausimu. Kai teisė atsisakyti privilegijos ar imuniteto priklauso kitos valstybės institucijai arba tarptautinei organizacijai, įgyvendinti įgaliojimus pareikalauja išduodančioji teisminė institucija.

24 straipsnis

Konkuruojantys tarptautiniai įsipareigojimai

Šis Susitarimas nepažeidžia vykdančiosios valstybės narės įsipareigojimų, kai prašomą perduoti asmenį tai valstybei yra išdavusi trečioji valstybė ir kai tokį asmenį saugo susitarimo, pagal kurį jis buvo išduotas, nuostatos, susijusios dėl specialiosios

taisyklės. Vykdančioji valstybė imasi visų būtinų priemonių nedelsiant pareikalausti valstybės, iš kurios prašomas perduoti asmuo buvo išduotas, sutikimo, kad jį būtų galima perduoti valstybei, kuri išdavė arešto orderį. 20 straipsnyje nurodyti terminai nepradedami skaičiuoti tol, kol tos specialiosios taisyklės nenustoja galioti.

Laukdama valstybės, iš kurios prašomas perduoti asmuo buvo išduotas, sprendimo, vykdančioji valstybė užtikrina, kad būtų užtikrinamos efektyviam perdavimui būtinos esminės sąlygos.

25 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą

Vykdančioji teisminė institucija išduodančiajai teisminei institucijai nedelsdama praneša apie sprendimą dėl veiksmų, kurių būtina imtis dėl arešto orderio.

26 straipsnis

Asmens perdavimo terminai

1. Prašomas perduoti asmuo perduodamas kuo greičiau atitinkamų institucijų sutartą dieną.

2. Asmuo perduodamas ne vėliau kaip praėjus 10 dienų nuo galutinio sprendimo dėl arešto orderio vykdymo.

3. Jei prašomo perduoti asmens perdavimui per 2 dalyje nustatytą laikotarpį trukdo nuo valstybių nepriklausančios aplinkybės, vykdančioji ir išduodančioji teisminės institucijos nedelsdamos susisiečia ir susitaria dėl naujos perdavimo datos. Tokiu atveju perdavimas įvyksta per 10 dienų nuo naujai sutartos datos.

4. Išimtiniais atvejais perdavimas gali būti laikinai sustabdytas dėl rimtų humanitarinio pobūdžio priežasčių, pavyzdžiui, jei yra rimto pagrindo manyti, kad dėl to akivaizdžiai kils pavojus prašomo perduoti asmens gyvybei ar sveikatai. Arešto orderis įvykdomas, kai tik išnyksta tokios priežastys. Vykdančioji teisminė institucija nedelsdama apie tai praneša išduodančiajai teisminei institucijai ir susitaria dėl naujos perdavimo datos. Tokiu atveju perdavimas įvyksta per 10 dienų nuo naujai sutartos datos.

5. Pasibaigus 2–4 dalyse nurodytiems terminams, jei asmuo vis dar laikomas nelaisvėje, jis yra paleidžiamas.

27 straipsnis

Atidėtas arba sąlyginis perdavimas

1. Vykdančioji teisminė institucija, nusprendusi vykdyti arešto orderį, gali atidėti prašomo perduoti asmens perdavimą, kad jis galėtų būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn vykdančiojoje valstybėje, arba, jei jis yra jau nuteistas, kad bausmę, skirtą už kitą veiką, t. y. ne tą veiką, kuri yra nurodyta arešto orderyje, galėtų atlikti jos teritorijoje.

2. Vietoj perdavimo atidėjimo vykdančioji teisminė institucija gali laikinai perduoti prašomą perduoti asmenį išduodančiajai valstybei abipusiu išduodančiosios ir vykdančiosios teisminių institucijų susitarimu nustatytais sąlygomis. Susitarimas sudaromas raštu, ir jo sąlygų privalo laikytis visos išduodančiosios valstybės institucijos.

28 straipsnis

Tranzitas

1. Kiekviena valstybė leidžia tranzitu per savo teritoriją pervežti perduodamą prašomą perduoti asmenį, jeigu jai pateikiama ši informacija:

- a) asmens, dėl kurio išduotas arešto orderis, tapatybė ir pilietybė;
- b) arešto orderio buvimo faktas;
- c) nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija;
- d) nusikalstamos veikos padarymo aplinkybių apibūdinimas, įskaitant jo datą ir vietą.

Valstybė, kurios vardu pagal 7 straipsnio 2 dalį buvo pateikta deklaracija, kad piliečių neperduos arba perduoti leis tik tam tikromis nurodytomis sąlygomis, gali tokiomis pačiomis sąlygomis atsisakyti leisti tranzitu per savo teritoriją pervežti jos piliečius arba tranzitui taikyti tas pačias sąlygas.

2. Susitariančiosios Šalys viena kitai praneša apie kiekvienos valstybės paskirtą instituciją, atsakingą už tranzito prašymų ir būtinų dokumentų, taip pat kitos oficialios korespondencijos, susijusios su tranzito prašymais, priėmimą.

3. Tranzito prašymas ir 1 dalyje nurodyta informacija gali būti atsiųsta pagal 2 dalį paskirtai institucijai bet kuriuo būdu, kuriuo galima gauti raštišką dokumentą. Tranzito valstybė apie savo sprendimą praneša tokia pat tvarka.

4. Šis Susitarimas netaikomas, kai pervežimas vyksta oro transportu be tvarkaraštyje numatyto sustojimo. Tačiau jei įvyksta nenumatytas nusileidimas, išduodančioji valstybė pagal 2 dalį paskirtai institucijai pateikia 1 dalyje nurodytą informaciją.

5. Kai tranzitu yra pervežamas asmuo, kuris turi būti išduotas iš trečiosios valstybės kuriai nors valstybei, šis straipsnis taikomas *mutatis mutandis*. Tuomet laikoma, kad šiame Susitarime apibrėžtas terminas „arešto orderis“ yra pakeistas terminu „ekstradicijos prašymas“.

3 SKYRIUS

PERDAVIMO PASEKMĖS

29 straipsnis

Laisvės atėmimo bausmės laiko, atlikto vykdančiojoje valstybėje, išskaičiavimas

1. Išduodančioji valstybė išskaičiuoja visus dėl arešto orderio vykdymo buvusius laisvės atėmimo laikotarpius iš viso buvimo nelaisvėje išduodančiojoje valstybėje laiko dėl laisvės atėmimo bausmės paskyrimo arba sprendimo dėl įkalinimo vykdymo.

2. Tuo tikslu perdavimo metu vykdančioji teisminė institucija arba pagal 10 straipsnį paskirta centrinė institucija išduodančiajai teisminei institucijai perduoda visą informaciją apie prašomo perduoti asmens buvimo nelaisvėje pagal arešto orderį trukmę.

30 straipsnis

Galimas patraukimas baudžiamojon atsakomybėn už kitas nusikalstamas veikas

1. Norvegija ir Islandija bei Europos Sąjunga bet kurios iš valstybių narių vardu gali pranešti viena kitai, kad valstybės santykiuose su kitomis valstybėmis, kurioms taikomas toks pat pranešimas, leidimas patraukti baudžiamojon atsakomybėn, nuteisimui ar įkalinimui, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą, dėl kurios asmuo yra perduotas, įvykdytą prieš jo perdavimą, yra laikomas duotu, jei kuriuo nors konkrečiu atveju vykdančioji teisminė institucija savo sprendime dėl perdavimo nenurodo kitaip.

2. Išskyrus atvejus, nurodytus 1 ir 3 dalyse, perduotas asmuo negali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, jis negali būti nuteistas ir jam negali būti atimta laisvė už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą nusikalstamą veiką, dėl kurios jis yra perduotas, padarytą prieš jo perdavimą.

3. 2 dalis netaikoma šiais atvejais:

- a) kai asmuo, turėjęs galimybę išvykti iš valstybės, į kurią jis buvo perduotas, teritorijos, neišvyko iš jos per 45 dienas nuo jo galutinio paleidimo dienos arba išvykęs vėl sugrįžo į tą teritoriją;
- b) nusikalstama veika nebaudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu;
- c) baudžiamasis procesas nenustato, kad reikia taikyti asmens laisvės apribojimo priemonę;

- d) kai asmeniui galėtų būti skiriama bauda arba bausmė, nesujusi su laisvės atėmimu, ypač pinigine bauda arba ją pakeičianti priemonė net tais atvejais, kai bausmė arba priemonė gali apriboti jo asmeninę laisvę;
- e) kai asmuo sutiko būti perduotas ir tuo pat metu atitinkamai atvejais atsisakė specialiosios taisyklės pagal 16 straipsnį;
- f) kai asmuo po jo perdavimo aiškiai atsisakė teisės į specialiąją taisyklę, susijusią su konkrečiomis nusikalstamomis veikomis prieš perdavimą. Atsisakymas pareiškiamas išduodančiosios valstybės kompetentingoms teisminėms institucijoms ir registruojamas pagal tos valstybės vidaus teisę. Atsisakymas surašomas taip, kad būtų aišku, jog asmuo jį pateikia savanoriškai ir visiškai suvokdamas pasekmes. Tuo tikslu asmeniui suteikiama teisė turėti advokatą;
- g) kai asmenį perdavusi vykdančioji teisminė institucija duoda savo sutikimą pagal 4 dalį.
4. Prašymas duoti sutikimą pateikiamas vykdančiajai teisminei institucijai kartu pateikiant 11 straipsnio 1 dalyje minėtą informaciją ir jos vertimą, kaip nurodyta 11 straipsnio 2 dalyje. Sutikimas duodamas, kai dėl tos pačios nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma sutikimo, taikomas perdavimas pagal šio Susitarimo nuostatas. Sutikimą atsisakoma duoti dėl 4 straipsnyje nurodytų priežasčių, o kitais atvejais gali būti atsisakyta jį duoti tik dėl 5 straipsnyje arba 6 straipsnio 2 dalyje ir 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių. Sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo gavimo. 8 straipsnyje minėtais atvejais išduodančioji valstybė privalo suteikti tame straipsnyje numatytas garantijas.
- b) kai prašomas perduoti asmuo sutinka būti perduotas kitai, ne vykdančiajai, valstybei remiantis arešto orderiu. Sutikimas pareiškiamas išduodančiosios valstybės kompetentingoms teisminėms institucijoms ir registruojamas pagal tos valstybės vidaus teisę. Sutikimas formuluojamas taip, kad būtų aišku, jog asmuo jį davė savo noru visiškai suvokdamas jo pasekmes. Tuo tikslu asmuo turi teisę turėti advokatą;
- c) kai prašomam perduoti asmeniui netaikoma specialioji taisyklė pagal 30 straipsnio 3 dalies a, e, f ir g punktus.
3. Vykdančioji teisminė institucija sutinka su perdavimu kitai valstybei, vadovaudamasi šiomis taisyklėmis:
- a) prašymas duoti sutikimą pateikiamas pagal 12 straipsnį kartu su informacija, minėta 11 straipsnio 1 dalyje, ir vertimu, kaip nurodyta 11 straipsnio 2 dalyje;
- b) sutikimas duodamas, kai dėl tos pačios nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma sutikimo, taikomas perdavimas pagal šio Susitarimo nuostatas;
- c) sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo gavimo;
- d) sutikimą atsisakoma duoti dėl 4 straipsnyje nurodytų priežasčių, o kitais atvejais gali būti atsisakyta jį duoti tik dėl 5 straipsnyje arba 6 straipsnio 2 dalyje ir 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių.

8 straipsnyje nurodytais atvejais išduodančioji valstybė privalo suteikti tame straipsnyje numatytas garantijas.

31 straipsnis

Perdavimas arba vėlesnė ekstradicija

1. Norvegija ir Islandija bei Europos Sąjunga bet kurios iš valstybių narių vardu gali pranešti viena kitai, kad valstybės santykiuose su kitomis valstybėmis, kurioms taikomas toks pat pranešimas, sutikimas perduoti asmenį kuriai nors valstybei, išskyrus vykdančiąją valstybę, remiantis arešto orderiu, išduotu dėl nusikalstamos veikos, padarytos prieš jo perdavimą, yra laikomas duotu, jei konkrečiu atveju vykdančioji teisminė institucija savo sprendime dėl perdavimo nenurodo kitaip.

2. Bet kuriuo atveju asmuo, kuris yra perduotas išduodančiajai valstybei remiantis arešto orderiu, gali būti perduotas be vykdančiosios valstybės sutikimo kitai, ne vykdančiajai, valstybei remiantis arešto orderiu, išduotu dėl nusikalstamos veikos, padarytos prieš asmens perdavimą, šiais atvejais:

- a) kai prašomas perduoti asmuo, turėjęs galimybę išvykti iš valstybės, kuriai jis buvo perduotas, teritorijos, to nepadarė per 45 dienas nuo jo galutinio paleidimo dienos arba išvykęs vėl sugrįžo į tą teritoriją;

4. Nepaisant 1 dalies, asmuo, kuris yra perduotas remiantis arešto orderiu, neišduodamas trečiajai valstybei be asmenį perdavusios valstybės kompetentingos institucijos sutikimo. Toks sutikimas duodamas, vadovaujantis konvencijomis, kurios tai valstybei yra privalomos, ir jos vidaus teise.

32 straipsnis

Turto perdavimas

1. Išduodančiosios teisminės institucijos prašymu arba savo iniciatyva vykdančioji teisminė institucija, vadovaudamasi savo nacionaline teise, areštuoja ir perduoda turtą, kuris:

- a) gali būti reikalingas kaip įrodymas arba
- b) prašomo perduoti asmens buvo įsigytas padaryta nusikalstama veika.

2. 1 dalyje nurodytas turtas perduodamas net tais atvejais, kai arešto orderio negalima įvykdyti dėl to, kad prašomas perduoti asmuo mirė arba pasislėpė.

3. Jei 1 dalyje nurodytam turtui vykdančiosios valstybės teritorijoje taikomas areštas arba konfiskavimas, toji valstybė, jei turtas reikalingas ryšium su vykstančiu baudžiamuoju procesu, gali laikinai jį palaikyti arba perduoti išduodančiajai valstybei narei su sąlyga, kad jis bus grąžintas.

4. Teisės, kurias vykdančioji valstybė arba trečiosios šalys yra įgijusios į 1 dalyje nurodytą turtą, išlieka. Kai yra tokios teisės, išduodančioji valstybė grąžina turtą vykdančiajai valstybei be jokių mokesčių, kai tik nutraukiamas baudžiamasis procesas.

33 straipsnis

Išlaidos

1. Išlaidas, susijusias su arešto orderio vykdymu vykdančiosios valstybės teritorijoje, padengia toji valstybė.

2. Visas kitas išlaidas padengia išduodančioji valstybė.

4 SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34 straipsnis

Ryšys su kitais teisės aktais

1. Nepažeidžiant toliau išvardytų konvencijų nuostatų taikymo valstybių ir trečiųjų valstybių santykiams, šis Susitarimas nuo jo įsigaliojimo dienos pakeičia šių konvencijų, taikomų Norvegijos ir Islandijos bei valstybių narių santykiams ekstradicijos srityje, atitinkamas nuostatas:

- a) 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvencijos dėl ekstradicijos, jos 1975 m. spalio 15 d. papildomo protokolo, jos 1978 m. kovo 17 d. antrojo papildomo protokolo ir 1977 m. sausio 27 d. Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu nuostatas, susijusias su ekstradicija, su pakeitimais, padarytais 2003 m. protokolu, kai jis įsigalios;
- b) 1990 m. birželio 19 d. Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo 4 skyriaus III antraštinės dalies nuostatas;
- c) 1995 m. ir 1996 m. ES konvencijų dėl ekstradicijos nuostatas, susijusias su Šengenu, jeigu jos galioja.

2. Valstybės gali ir toliau taikyti šio Susitarimo sudarymo metu galiojančius dvišalius ir daugiašalius susitarimus, jei tokie susitarimai leidžia išplėsti šio Susitarimo tikslus ir padeda dar labiau supaprastinti arba palengvinti asmenų, kuriems taikomas arešto orderis, perdavimo tvarką. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitą apie tokius susitarimus ar priemones.

3. Įsigaliojus šiam Susitarimui, valstybės narės gali sudaryti dvišalius arba daugiašalius susitarimus, jei tokie susitarimai leidžia išplėsti šio Susitarimo nuostatas ir padeda dar labiau supaprastinti arba palengvinti asmenų, kuriems taikomas arešto orderis, perdavimo tvarką, ypač nustatant trumpesnius nei 20 straipsnyje nustatyti terminus, išplečiant 3 straipsnio 4 dalyje nustatytą nusikalstamų veikų sąrašą, dar labiau apribojant 4 ir 5 straipsniuose nurodytas atsisakymo priežastis, arba dar labiau sumažinant 3 straipsnio 1 ar 4 dalyje nustatytą ribą.

Pirmoje pastraipoje nurodyti susitarimai ir priemonės negali turėti poveikio santykiams su valstybėmis, kurios nėra tokių susitarimų šalys.

Susitariančiosios Šalys taip pat praneša viena kitai apie naujus tokius susitarimus ar priemones, nurodytas pirmoje pastraipoje, per tris mėnesius nuo jų pasirašymo dienos.

4. Kai 1 dalyje nurodytos konvencijos ar susitarimai taikomi valstybių teritorijoms arba teritorijoms, už kurių išorės santykius yra atsakinga valstybė, ir kurioms šis Susitarimas netaikomas, tokiais dokumentais ir toliau reglamentuojami tų teritorijų ir kitų valstybių santykiai.

35 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Ekstradicijos prašymus, gautus iki šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, ir toliau reglamentuoja su ekstradicija susiję galiojantys dokumentai. Vėliau gautus prašymus reglamentuoja šis Susitarimas.

2. Norvegija ir Islandija bei Europos Sąjunga bet kurios iš savo valstybių narių vardu 38 straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo metu gali pateikti pareiškimą, nurodymą, kad būdama vykdančioji valstybė ir toliau taikys ekstradicijos sistemą, kuri buvo taikoma iki šio Susitarimo įsigaliojimo, dėl veikų, įvykdytų prieš jos nurodytą datą. Toji data negali būti vėlesnė kaip šio Susitarimo įsigaliojimo data. Minėtą pareiškimą galima bet kuriuo metu atšaukti.

36 straipsnis

Ginčų sprendimas

Tarp Islandijos ar Norvegijos ir Europos Sąjungos valstybės narės kilus ginčui dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo, ginčo šalis gali pranešti apie jį posėdžiaujantiems valstybių narių ir Islandijos bei Norvegijos vyriausybių atstovams, siekiant ginčą išspręsti per šešis mėnesius.

37 straipsnis

Teisminė praktika

Kad būtų pasiektas tikslas kuo labiau suvienodinti šio Susitarimo nuostatų taikymą ir aiškinimą, Susitariančiosios Šalys nuolat apžvelgia Europos Bendrųjų Teisingumo Teismo teisminės praktikos raidą, taip pat Islandijos ir Norvegijos kompetentingų teismų teisminės praktikos, susijusios su šiomis nuostatomis ir panašiais perdavimo instrumentais, raidą. Šiuo tikslu sukuriama mechanizmas, užtikrinantis reguliarių abipusę tokios teisminės praktikos perdavimą.

38 straipsnis

Pranešimai, deklaracijos, įsigaliojimas

1. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie procedūrų, reikalingų pareikšti savo sutikimą būti saistomoms šio Susitarimo, užbaigimą.

2. Pateikdamos savo pranešimus pagal 1 dalį Susitariančiosios Šalys pateikia bet kurį iš šio Susitarimo 5 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 3 dalyje, 28 straipsnio 2 dalyje ir 34 straipsnio 2 dalyje numatytų pranešimų ar deklaracijų bei gali pateikti bet kurį iš šio Susitarimo 3 straipsnio 4 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 10 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 2 dalyje, 16 straipsnio 4 dalyje, 20 straipsnio 5 dalyje, 30 straipsnio 1 dalyje, 31 straipsnio 1 dalyje ir 35 straipsnio 2 dalyje numatytų pranešimų ar deklaracijų. 3 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos deklaracijos ar pranešimai gali būti pateikti bet kuriuo metu. 9 straipsnio 3 dalyje ir 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos deklaracijos ar pareiškimai gali būti pakeisti, o 5 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 10 straipsnio 1 dalyje, 16 straipsnio 4 dalyje, 20 straipsnio 5 dalyje, 34 straipsnio 2 dalyje ir 35 straipsnio 2 dalyje nurodytos deklaracijos ar pranešimai – panaikinti bet kuriuo metu.

3. Jei tokias deklaracijas ar pranešimus pateikia Europos Sąjunga, ji nurodo, kuriai jos valstybei narei deklaracija taikoma.

4. Šis Susitarimas įsigalioja trečio mėnesio po to, kai Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius nustato, kad įvykdyti visi formalūs reikalavimai, susiję su Susitariančiųjų Šalių pritarimo šiam Susitarimui išreiškimu, pirmą dieną.

39 straipsnis

Įstojimas

Į Europos Sąjungą įstojus naujoms valstybėms narėms, tarp šių naujų valstybių narių ir Islandijos bei Norvegijos sukuriama šiame Susitarime numatytos teisės ir įsipareigojimai.

40 straipsnis

Bendra peržiūra

Susitariančiosios Šalys sutaria atlikti bendrą šio Susitarimo, visų pirma pagal jo 3 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnio 5 dalį pateiktų deklaracijų, peržiūrą ne vėliau kaip praėjus 5 metams po jo įsigaliojimo. Jeigu 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos deklaracijos nebuvo atnaujintos, jų galiojimas baigiasi praėjus 5 metams po šio Susitarimo įsigaliojimo. Atliekant peržiūrą pirmiausia kreipiamas dėmesys į šio Susitarimo praktinį įgyvendinimą, aiškinimą ir vystymą, taip pat ir į tokius klausimus kaip, pavyzdžiui, šio Susitarimo dalyką paveiks tolesnis Europos Sąjungos vystymasis.

41 straipsnis

Nutraukimas

1. Susitariančiosios Šalys gali nutraukti šį Susitarimą. Šį Susitarimą nutraukus Islandijai arba Norvegijai, jis ir toliau galioja Europos Sąjungai ir Susitariančiajai Šaliai, kuri Susitarimo nenutraukė.

2. Šio Susitarimo nutraukimas pagal 1 dalį įsigalioja praėjus šešiams mėnesiams nuo pranešimo apie nutraukimą deponavimo. Tą dieną dar neišspręstų prašymų dėl perdavimo patenkimo procedūros užbaigiamos laikantis šio Susitarimo nuostatų.

42 straipsnis

Depozitaras

1. Šio Susitarimo depozitaras yra Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius.

2. Depozitaras viešai skelbia informaciją apie visus pranešimus ar deklaracijas, susijusias su šiuo Susitarimu.

Sudaryta Vienoje 2006 m. birželio 28 d. vieninteliu egzemplioriumi airių, anglų, čekų, danų, estų, graikų, islandų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, norvegų, olandų, portugalų, prancūzų, slovakių, slovenų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis; visi tekstai yra autentiški.

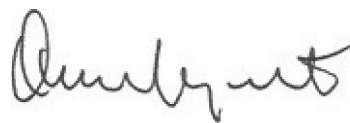
Fyrir hönd Evrópusambandsins
 For Den europeiske union
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Thar ceann an Aontais Eorpaigh
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands
 For Republikken Island
 Por la República de Islandia
 Za Islandskou republiku
 For Republikken Island
 Für die Republik Island
 Íslandi Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
 For the Republic of Iceland
 Pour la République d'Islande
 Thar ceann Phoblacht na hÍoslainne
 Per la Repubblica d'Islanda
 Islandes Republikas vārdā
 Islandijos Respublikos vardu
 Az Izlandi Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika ta' l-Iżlanda
 Voor de Republiek IJsland
 W imieniu Republiki Islandii
 Pela República da Islândia
 Za Islandskú republiku
 Za Republiko Islandijo
 Islannin tasavallan puolesta
 På Republiken Islands vägnar

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
 For Kongeriket Norge
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské království
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Thar ceann Ríocht na hIorua
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā
 Norvegijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Ghar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 På Konungariket Norges vägnar

PRIEDAS

AREŠTO ORDERIS ⁽¹⁾

Šį orderį išdavė kompetentinga teisminė institucija. Aš prašau areštuoti ir perduoti toliau nurodytą asmenį siekiant patraukti jį baudžiamojon atsakomybėn arba įvykdyti laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo ⁽²⁾.

a) Informacija apie prašomo perduoti asmens tapatybę:

Pavardė:

Vardas (-ai):

Mergautinė pavardė (jei taikytina):

Pravardės, slapyvardžiai (jei taikytina):

Lytis:

Pilietybė:

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas:

.....

Kalba (-os), kurią (-ias) prašomas perduoti asmuo supranta (jei žinoma):

.....

Prašomo perduoti asmens ypatingos žymės/aprašymas:

.....

Prašomo perduoti asmens nuotrauka ir pirštų atspaudai, jeigu jie yra ir gali būti perduoti, arba informacija apie asmenį, su kuriuo galima susisiekti, kad būtų galima gauti tokią informaciją arba DNR duomenys (kai tokie įrodymai gali būti pateikti, bet jie nebuvo nurodyti)

b) Sprendimas, kuriuo remiantis išduotas orderis:

1. Arešto orderis arba jam prilygstantis teismo sprendimas:

Tipas:

2. Vykdytinas sprendimas:

.....

Registracijos numeris:

⁽¹⁾ Šis orderis turi būti naudojamas pagal 2006 m. birželio 28 d. Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarimą dėl perdavimo tvarkos tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Islandijos bei Norvegijos. Tačiau, kai Europos Sąjungos valstybės narės teisminė institucija nori pagal Susitarimo 12 straipsnio 2 ir 3 dalis paskelbti asmens paiešką Šengeno informacinėje sistemoje, Europos arešto orderio forma, pridedama prie 2002 m. birželio 13 d. Pamatinio sprendimo (2002/584/TVR) dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos šiame Susitarime laikoma atitinkancia šią formą.

⁽²⁾ Šis orderis turi būti parašytas viena iš vykdančiosios valstybės valstybinių kalbų arba išverstas į tokią kalbą, kai toji valstybė žinoma, ar kuria nors tai valstybei priimtina kalba.

c) Bausmės trukmės nurodymas:

1. Ilgiausias laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo terminas, kurį galima skirti už nusikalstamą (-as) veiką (-as):

.....

2. Skirtas laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo terminas:

.....

Likęs neatliktas bausmės laikas:

.....

d) Sprendimas, priimtas *in absentia* ir:

- suinteresuotas asmuo buvo asmeniškai šauktas į teismą arba jam buvo kitaip pranešta apie posėdžio, kuriame priimtas sprendimas *in absentia*, datą ir vietą

arba

- suinteresuotas asmuo nebuvo asmeniškai šauktas į teismą arba jam nebuvo kitaip pranešta apie posėdžio, kuriame buvo priimtas sprendimas *in absentia*, datą ir vietą, bet jis turi šias teises garantijas po perdavimo (tokios garantijos gali būti suteiktos iš anksto)

Nurodykite teises garantijas

.....

e) Nusikalstamos veikos:

Šis orderis susijęs su iš viso: nusikalstamomis veikomis.

Aplinkybių, kuriomis buvo įvykdyta (-os) nusikalstama (-os) veika (-os), įskaitant laiką, vietą ir prašomo perduoti asmens dalyvavimo joje (jose) laipsnį, apibūdinimas

.....

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) pobūdis, teisinė kvalifikacija ir taikytina įstatymo/kodekso nuostata:

.....

- I. Toliau pateiktas sąrašas taikomas tik tais atvejais, kai išduodančioji ir vykdančioji valstybės pateikė deklaraciją pagal Susitarimo 3 straipsnio 4 dalį: jei taikytina, pažymėkite vieną ar kelias iš šių nusikalstamų veikų, baudžiamų išduodančiojoje valstybėje laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės įstatymuose:

- dalyvavimas nusikalstamame susivienijime,
- terorizmas,
- prekyba žmonėmis,
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
- neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis,
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,

- korupcija,
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos,
- nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas,
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas,
- nusikaltimai informatikai,
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis bei veislėmis,
- pagalba neteisėtai patekti į šalį ir apsigyventi joje,
- nužudymas, sunkus kūno sužalojimas,
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
- žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas,
- rasizmas ir ksenofobija,
- organizuotas arba ginkluotas apiplėšimas,
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius,
- apgaulė,
- reketavimas ir turto prievartavimas,
- gaminių klastojimas ir piratavimas,
- administracinių dokumentų suklastojimas ir prekyba jais,
- mokėjimo priemonių klastojimas,
- neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
- neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviomis medžiagomis,
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- išžaginimas,
- tyčinis padegimas,
- Tarptautiniam baudžiamajam teismui teisingi nusikaltimai,
- neteisėtas orlaivių ar laivų užgrobimas,
- sabotžas.

II. Išsamus nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), neįrašytos (-ų) į I skirsnį, apibūdinimas:

.....

.....

f) Kitos su byla susijusios aplinkybės (neprivaloma informacija):

(NB: Čia galima nurodyti eksteritorialumą, terminų nutraukimą ir kitas nusikalstamos veikos pasekmes)

.....

.....

g) Šis orderis taip pat taikomas turto, kurio gali reikėti kaip įrodymo, areštui ir perėmimui:

Šis orderis taip pat taikomas turto, kurį prašomas perduoti asmuo įsigijo įvykdyta nusikalstama veika, areštui ir perėmimui.

Turto (ir jo buvimo vietos) (jei žinoma) aprašymas:

.....

.....

.....

- h) Už nusikalstamą (-as) veiką (-as), dėl kurios (-ių) išduotas šis orderis, baudžiama laisvės atėmimu iki gyvos galvos ar įkalinimu iki gyvos galvos arba tokia bausmė yra paskirta:

vykdančiosios valstybės prašymu išduodančioji valstybė užtikrina, kad ji:

- persvarstys paskirtą bausmę arba priemonę – gavus prašymą arba bent po 20 metų,
- ir (arba)
- skatins suteikti malonę, kurios asmuo turi teisę prašyti pagal išduodančiosios valstybės teisę arba praktiką, siekdama, kad tokia bausmė arba priemonė nebūtų vykdoma.

- i) Teisminė institucija, kuri išdavė orderį:

Oficialus pavadinimas:

Jos atstovo vardas ir pavardė ⁽¹⁾:

Užimamas postas (pareigos/rangas):

Bylos numeris:

Adresas:

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Elektroninis paštas

Pasiteiravimui svarbi informacija apie asmenį, su kuriuo turi būti susisiekiama dėl perdavimo praktinių klausimų:

.....

.....

Kai už arešto orderių perdavimą ir administracinį priėmimą yra atsakinga centrinė institucija:

Centrinės valdžios institucijos pavadinimas:

.....

Asmuo pasiteirauti, jei taikytina (pareigos/rangas, vardas ir pavardė):

.....

Adresas:

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Elektroninis paštas:

Išduodančiosios institucijos ir (arba) jos atstovo parašas:

.....

Pavardė:

Užimamas postas (pareigos/rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei yra)

⁽¹⁾ Redakcijoje įvairiomis kalbomis nurodomas teisminius įgaliojimus turintis asmuo.

Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarimo dėl perdavimo tvarkos tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir Islandijos bei Norvegijos Susitariančiųjų Šalių deklaracija:

„Susitariančiosios Šalys susitaria prireikus, kai Islandijos Respublika ar Norvegijos Karalystė, ar viena iš Europos Sąjungos valstybių narių manys tai esant reikalinga, konsultuotis, kad būtų kuo veiksmingiau pasinaudota šiuo Susitarimu, taip pat išvengta bet kokių ginčų, susijusių su šio Susitarimo praktiniu įgyvendinimu ir aiškinimu. Tokia konsultacija rengiama pačiu tinkamiausiu būdu, atsižvelgiant į esamas bendradarbiavimo struktūras.“

Europos Sąjungos deklaracija:

„Europos Sąjunga pareiškia, kad tik Vokietijos Federacinė Respublika, Danijos Karalystė, Slovakijos Respublika ir Nyderlandų Karalystė galės pasinaudoti galimybe pagal 9 straipsnio 2 dalies antrą sakinį skirti Teisingumo ministrą kompetentinga institucija vykdyti arešto orderį.

Europos Sąjunga pareiškia, kad valstybės narės 20 straipsnio 3 ir 4 dalis taikys laikydamosi savo nacionalinių taisyklių, taikomų panašiais atvejais.“
